

Κερκύρας Νεκτάριος: Ο Θεός απαντάει σε όλα εκείνα τα αιτήματα, τα οποία αφορούν το πνευματικό μας συμφέρον

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Την Κυριακή του Ασώτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων [κ. Νεκτάριος](#), λειτούργησε και ομίλησε στο ορεινό χωριό της Βόρειας Κέρκυρας τον Σπαρτύλα, κάτωθεν του Υψηλού Παντοκράτορος.

Στην **Θεία Λειτουργία** υπήρξε μεγάλη συμμετοχή των ενοριτών, και ιδιαίτερα νέων ανθρώπων, οικογενειάρχων, φοιτητών και μαθητών, που η παρουσία τους έκανε εντύπωση. Και τούτο οφείλεται στον ταπεινό νέο εφημέριο π. Άγγελο, ο οποίος εργάζεται ταπεινά και αθόρυβα στην ενορία του.

Έψαλλε η πολυφωνική χορωδία του Σπαρτύλα υπό τον χοράρχη **κ. Αλέξιο Κροκίδη**. Συμπροσευχόμενος στην Θεία Λειτουργία, ήτο και ο συνταξιούχος ιερέυς πρωτ. **π. Σπυρίδων Σγούρος**, ο οποίος παρά το προκεχωρημένον της ηλικίας του, διατηρεί τον ζήλο και την αγάπη του στην ενορία και τους ενορίτες, οι οποίοι επίσης τον σέβονται και τον ευλαβούνται.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Κερκύρας

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος **κ. Νεκτάριος**, έλαβε αφορμή από το Ευαγγελικό ανάγνωσμα της παραβολής του Ασώτου, λέγοντας ότι ο Κύριος μας, πάντοτε εν παραβολές ομιλούσε, προκειμένου να γίνει κατανοητός τόσο από τους μαθητές Του, όσο και από το ακροατήριό Του.

Εντύπωση προκαλεί ο τρόπος και η αποστασία του νεότερου και ατίθασου Υιού της παραβολής, ο οποίος απομακρύνθηκε από τον πατέρα του, διότι η παρουσία του, δημιουργούσε τον έλεγχο στη ζωή του, και του προκαλούσε δυσκολίες στο να απολαύσει αυτό το οποίο ο κόσμος του πρότεινε.

Στην κατηγορία αυτού του ατίθασου Υιού της παραβολής, χωράει ο καθένας μας, διότι κανείς μας δεν είναι εκείνος ο οποίος μπορεί να πει πως δεν απομακρύνθηκε και χειραφετήθηκε από τον Θεό πατέρα, παρασυρόμενος από τις σειρήνες τις κοσμικές, οι οποίες μας καλούν μακριά από τον Θεό πατέρα να απολαύσουμε εις το έπακρον την κοσμικήν ζωή της ηδονής, της πλεονεξίας, και της κάθε είδους αποστασίας από τον Θεό.

Η εικόνα της σημερινής κοινωνίας πιστοποιεί το έμπρακτον της αποστασίας από τον Θεό Πατέρα, και προσπαθεί ο καθένας μας να ζήσει στο έπακρο την ηδονή, την πλεονεξία και την παραφροσύνη που προσφέρει αυτός ο τρόπος ζωής.

Γέμισε πνευματικά ναυάγια η κοινωνία μας. Ο άνθρωπος ζαλισμένος και μεθυσμένος από την αμαρτωλή κατάσταση, δυσκολεύεται να βρει τον δρόμο της επιστροφής, χρειάζεται μεγαλύτερος λιμός πνευματικός, για να μπορέσει η ανθρωπότητα να εύρη τον δρόμο της επιστροφής.

Όμως, όσοι μπόρεσαν να ξεφύγουν από τον ως άνω τρόπο ζωής, και επιστράτευσαν τις δυνάμεις τους τις πνευματικές, εκείνοι αντιλαμβάνονται την χαρά της επιστροφής και της επανασύνδεσης με τον **Θεό Πατέρα**.

Είναι χαρά ανείπωτη, διότι ο πνευματικός λιμός που έζησαν, τώρα αντικαθίσταται με την ευωχίαν και τον κορεσμό της ψυχής των από την άκτιστη χάρη του Θεού, και αυτό σημαίνει αγιότητα, φωτισμός και τελείωσις πνευματική.

Υπάρχει όμως και η μερίδα των συνανθρώπων μας, οι οποίοι διαμαρτύρονται πολλές φορές στον Θεό Πατέρα μ' ένα γιατί, ακριβώς όπως ο μεγαλύτερος Υιός της παραβολής, ο οποίος διαμαρτυρήθηκε και είπε Γιατί δεν προσέφερε και σε αυτόν κάτι το ελαχιστότερον, που δεν τον απαρνήθηκε ποτέ.

Γιατί λοιπόν δεν ανταποκρίνεται ο Θεός στα αιτήματά μας, και πιστεύουμε ότι κωφεύει στην φωνή της ικεσίας μας;

Ας μην πλανώμεθα, ο θεός απαντάει σε όλα εκείνα τα αιτήματα, τα οποία είναι για το πνευματικό μας συμφέρον, έστω κι αν εμείς, θεωρούμε ότι ο Θεός Πατέρας, αδιαφορεί για εμάς.

Καλότυχοι λοιπόν, εκείνοι οι οποίοι δοκίμασαν τον δρόμο της αποστασίας, αλλά τελικά γεύτηκαν το δρόμο της επιστροφής, και την ώρα της συνάντησης του Θεού μετά του πλανηθέντος ανθρώπου.

Στο τέλος **ο Σεβασμιώτατος** επεσήμανε ότι μέσα στο τριώδιο είναι η κατάλληλη ευκαιρία να έρθουμε εις εαυτόν, και να επιστρέψουμε στη ρίζα μας.

